

GEÇMİŞİ SORGULAMAK

Milletler ve devletler arenasında her devrin çarkını çeviren bir güç vardır. Bu zamana göre değişebilir. Bir zamanlar kuvvetlinin sözü ve hükmü geçerliydi. Ama bu hüküm günümüzde geçerliliğini kaybetmiştir. Güç ve kuvvet hak ve adaleti sağlamak için kullanılırsa bir anlam ifade eder, sahibine itibar kazandırır.

Günümüzde belirleyici olan ve milletlere itibar kazandıran, hukuk devleti olarak adaleti tesis edebilmek, insan hakları, özgürlük, şeffaf devlet ve bilgidir. Kim bunları ne oranda temsil ederse o oranda yükselir, itibar kazanır ve uluslararası da saygın bir konuma gelir.

Bir yerde herhangi bir sorun ya da problem varsa, ilk söylenen şey, eğitimsizlik: Doğrudur. Her devrin en eskimez ve geçerli silahı bilgidir. Bu da ancak eğitilmiş kazanıldığına göre anne ve babanın yanında eğitim kurumlarına daha büyük sorumluluklar düşmektedir.

Ne yazık ki bir dönem aileler çocuklarının başına olumsuz bir şey gelir diye yüksek eğitim kurumlarına göndermeye tereddüt etmişlerdir. Çünkü ideolojilerin tuzağına düşürülen gençler, eğitimi bir taraf bırakıp kör bir çatışmanın içine itiliyorlardı. Her kesim için ayrı bir kutsal oluşturulmuştu. Çoğu insan kendi dogmatik fikri uğruna can alabiliyor, gerekirse kendini feda edebiliyordu.

Kimileri aldatıldığının farkına vardı, heba edilen yıllara ah çekti. Kimileride inadına 68 kuşağı deyiş karanlıkları, ayıpları destanlaşdırmaya devam etti.

Eğitimde amaç, temel meselelerde insana hata yaptırmayacak bir kişilik kazandırmak olmalıdır. Eğer eğitilmiş bir kişi hiç tanışmadığı, konuşmadığı hatta yüzünü dahi göremediği insanların üzerine kurşun sıkabiliyorsa, el bombası fırlatabiliyorsa, insanları kategorize edip kendisi gibi düşünmeyenlere hayat hakkı tanımiyorsa, eğitimde- eğitimcilerde sorun var demektir, sorgulanmalıdır.

Geçmişin bir değerlendirmesini yapan emekli büyükelçi Temel İSKİT "Benim neslim ve çevrem uzun süre Doğu'yu küçümser, Batı'yı önemserdik. En büyük korkumuz irtica ve komünizmdi. Yıllarca aldatıldık önce eğitim aldattı, sonra da soğuk savaş. Bir kısmımız ideolojilerin cazibesine kapıldı. Asıl sorunlarımızın ideolojilerle maskelendiğini anlayamadık, çoğumuzda gözlerimizi kapayıp yazifemizi yaptık. Dünya değişik de gerçek sorunlarımızla yüzleşince şaşırırdık. Eski şablonlar hiçbir şeyi çözmüyordu. İzm'ler dertlerimize deva olmadı.

Bütün bir ömür aldandığım kabullenmek kolay değildi elbet. Bir kısmımız aldatıldığımıza kızarken, çoğumuz inkârın rahatlığına sığınyor hala. Benim neslim toplumun en fazla koşullandırılmış kesimi. Neslimiz çözüm aramaktan çok sorunu sürdürmeye çalıştı.

Çözüm sizlerin elinde artık. "Biz ettik siz etmeyin Türkiye'ye" diyor.

Mazi ile istikbal arasındaki köprüyü kuramamak, tarih suurundan mahrumiyet ve yanlış tarih bilgileri bize pahalıya mal olmuştur.

Sen! Ben! Desin efrat, orada vahdeti kaldı, Milletler için işte kıyamet o zamandır Mazilere in, mahşer-i edvarı bütün gez, Kanun-u ilahi, göreceksin ki, değişmez.

M.AKİF

1979 yılında İngiltere'den Fransa'ya Manş denizini 15 saat 47 dakikada yüzerek geçen ilk Türk kıza olarak tarihteki yerini alan Nesrin Olgun Arslan Adana'da Huzur Gazetesine o günü ve yaşadıklarını anlattı. Evinde bizleri misafir eden Arslan, Manş denizini yüzerek geçmesini ve öncesini tüm içtenliğiyle paylaştı. Yüzmeden, masa tenisi ve Trampoline kadar bir çok dalda dereceler elde eden ve şampiyonluklar kazanan Arslan'ın ilginç hayat hikâyesini siz değerli okuyucularımızla paylaşacağız.

1979 yılında, İngiltere'den Fransa'ya 15 saat 47 dakikada Manş denizini yüzerek geçen Nesrin Olgun Arslan'ın çocuk yaşta başladığı yüzme sporu ve hayatına dair her şeyi anlattı:
"1957 yılında Adana'da doğdum. Yüzmeye 7 yaşında Adana Demirspor Kulübünde başladım. Her zaman olduğum gibi erkekler çoğunlukta. Sadece 4 kız çocuğuyuz o zamanlar. 16 yaşına kadar kısa mesafe havuz yarışlarına katıldım. Bu yarışmalardan 100'e yakın madalya ve kupa kazandım. O yıllarda yüzme sporu sadece yaz aylarında yapılırdı. Bu nedenle

kiş ayları boş geçiyordu. Bu boşluğu kendimce değerlendirerek Masa Tenisine başladım. Bu dalda da birçok kez dereceler aldım. Türkiye ikincisi ve üçüncüsü oldum. Maraton yüzme 17 yaşında başladım. 4 kez Mersin, 2 kez Adana, birer kez de Çanakkale ve Kıbrıs maratonlarını yuezdüm. Ayrıca Trampoline Atlama'da 1976 yılında Türkiye şampiyonu oldum. 1979 yılında İngiltere'den Fransa'ya Manş denizini yüzerek geçen ilk Türk kıza unvanını kazandım

1975 Adana Atatürk Yüzme Havuzunda sıkı bir disiplin altında çalışıyor-

duk. O zamanki adı ile Beden Terbiyesi Bölge Müdürü Tuncay ŞENYÜZ de disiplinli bir yöneticiydi. Yüzme sporuna yakın ilgi gösteriyordu. En küçük falosunu gördüğü kimseyi derhal havuzdan atıyordu. Bir gün antrenman sonrasında bir dinlenme sırasında beni sigara içerken yakaladı. Çok sinirlendi. Bana "sen böyle mi yüzücü olacaksın. Senden yüzücü olmaz yarın havuza gelme" dedi. Çok üzülürüm. Cesaretim topladım ve efendim, ben neden yüzücü olamaz mıyım? Dedim. Döndü "Senin yaşın geçti dedi. Olmaz artık" dedi. Beni sigara içerken gördüğü için kızdığını biliyordum. Havuza gelme demesinin yaşla ilgili yoktu. Bende cesaretim topladım ve hocam ne yapmış benim yaşında Erdal abi 32 yaşında manş'ı geçmek için çalışıyor. O yapabiliyorsa bende manş'ı geçirim dedim. Aslında o günün şartlarında manş'ın yerini sorsalar biliyordum. Öylesine söyledim sun bir umut. Tuncay hocam tuhaf tuhaf yüzüme baktı. Sanki "Hadı be sende! Sen kim Manş'ı geçmek kim..." der gibiydi."

Aramızda geçen bu konuşmanın ardından o sırada havuzda Erdal Acet'i çalıştırmakta olan Antrenör Kutsal'ı buldum. Benim de hocam bende manş'ı geçmek istiyorum beni çalıştır mısın? dedim.

Kutsal Hoca "Yarın gel, bir bakalım. 10 kilometre yüz, ona göre karar veririm" dedi. Eve gittim düşünüyorum gözümde uyku girmiyordu. Bir kere söyledim bende manş'ı geçeceğim diye heyecandan uyuyamadım sabahleyin doğruca Kutsal hocanın yanına gittim. Ho-

cam başla dedi. 1 saat 2 saat sonra 5 saat sonra 10 km yuezdüm bir taraftan da sayıyor. İlk başarıda çok zorlandım baktım 50-60 tur atınca toplam 100 tur yuezcektim olacağına inandım. Kıvrıdayacak halim kalmamıştı. Kutsal hoca tamam dedi. O günden itibaren çalışmalara başladık. Her gün düzenli yüzme ve antrenman yapıyoruz. 4 yıl boyunca çalıştık.

1 Eylül 1976 Fransa

Benden önce Erdal Acet 1976 manş'ı yüzerek geçmek için orda Adana'nın ve Türkiye'nin gözü, kulağı Fransa'dan gelecek haberde. Tabi o zamanlar bu kadar iletişim araçları yoktu. Şimdilerde dünyanın herhangi bir yerindeki anlık gelişmelerden haberdar olabiliyoruz.

Kutsal Hoca'nın çalıştırdığı Adana Demirsporlu Milli Yüzücü Erdal Acet, İngiltere'den girdiği Manş Denizi'ni geçerek Fransa topkalarına 9 saat 2 dakika sonra ayak bastığında görevliler kronomet-

reyi durduruyor ve dünya rekoru geliyordu. Erdal Acet'in başarısı beni daha da umutlandırdı. İkimizi de Kutsal hoca çalıştıyordu. 4 yıl boyunca süren çalışma sonunda karar verdik İngiltere'ye gideceğiz. Ama sorunlarımız var yeterli paramız yok. Bizde federasyona başvurduk. Aldığımız cevap hiç de sevindirici değildi. Federasyon bize "Programda Yer Almadığından, Bu Seyahate Ödenek Ayrılmayacaktır" şeklinde cevap verdi. Ama ne olursa olsun biz kararımızı vermiştik. Gidecektik 4 yıl boyunca oraya gidip başarılı olabilmek için çalışmıştık. Eş dost sağ olsunlar yardımcı oldular. Gidip gelebileceğimiz paranın bir kısmını annemin emekli maaşından bir kısmını da Erdal Acet ve dönemin Adana Demirspor Kulübü Başkanı Hacı Döner karşıladı. Bizde bu sayede yola çıktık. İngiltere'ye Manş'ı geçmek için alışılmadık 40 gün önceden gittik. Yerleşikten sonra antrenman yapacağız. Ne kadar yüzeyim dedim Kutsal hocaya gir bakalım dedi bana. Suyu bir girdimki çelik gibi Adana da 30-35 derece olan su sıcaklığı burada 15 derece iliklerim dondu sanki annem büyük bir battaniye koymuştu sudan hemen geri çıktım ağlamaya başladım dayanılacak gibi değildi. Tam umudumu yitirdim derken Kutsal hoca aynı Erdal gibisin dedi. Kutsal hoca deneyimli tabi suyun soğuk olduğunu biliyor ama bana hiç söylemedi. Ne yani Erdal abide mi böyle oldu dedim. Senin durumundan daha kötüydü deyinca cesaretim topladım. Anladım ki ilk defa bu suya giren herkeste aynı durum oluyormuş. Kutsal hoca "Onun için 40 gün önceden geldik alışsın" dedi. Tabi biz çalışmalarımızı aralıksız sürdürmeye başladık. Günden güne kendimi daha iyi hissediyordum. Bana göre en formda olduğum zamanlardı.

27 Ağustos 1979 Sabahı İngiltere - Dover Antrenörler Toplantısı

MANŞ DENİZİ...Atlas Okyanusu ile Kuzey Buz Denizini birleştiren sulur. Manş Denizi'ni geçmeyi deneyecek yüzücülere ve antrenörlere haber verdiler hava ve deniz koşulları uygun diye. Kutsal hoca "Bugün, yüzüyorsunuz" dedi. Tabi bende bir heyecan bir taraftan kendime kıziyorum manş benim neyin diye. Bir taraftan başaracaksın Nesrin başaracaksın Nesrin diyor.

27 Ağustos 1979 Gecesi İngiltere - Dover

Karanlıklar içinde dalgalanan MANŞ'a dalmış düşünüyorum. Havanın soğukluğundan mı, heyecandan mı iliklerime kadar ürperiyorum. Sular dalgaların hışırtısı ile kulaklarım zonklu. Dalgalar köpüre köpüre karanlıklara doğru uzayıp gidiyor. İngiltere-Dover'dan Fransa-Cap Griz Nes'e 34 kilometre. Akıntı olmazsa uzaklık bu. Ya akıntıya kapılırsan ? O zaman belli değil karşı kıyıya mesafen. Sen

27 Ağustos 1979 Sabahı İngiltere - Dover Antrenörler Toplantısı

MANŞ DENİZİ...Atlas Okyanusu ile Kuzey Buz Denizini birleştiren sulur.

Manş Denizi'ni geçmeyi deneyecek yüzücülere ve antrenörlere haber verdiler hava ve deniz koşulları uygun diye. Kutsal hoca "Bugün, yüzüyorsunuz" dedi. Tabi bende bir heyecan bir taraftan kendime kıziyorum manş benim neyin diye. Bir taraftan başaracaksın Nesrin başaracaksın Nesrin diyor.

27 Ağustos 1979 Gecesi İngiltere - Dover

Karanlıklar içinde dalgalanan MANŞ'a dalmış düşünüyorum. Havanın soğukluğundan mı, heyecandan mı iliklerime kadar ürperiyorum. Sular dalgaların hışırtısı ile kulaklarım zonklu. Dalgalar köpüre köpüre karanlıklara doğru uzayıp gidiyor. İngiltere-Dover'dan Fransa-Cap Griz Nes'e 34 kilometre. Akıntı olmazsa uzaklık bu. Ya akıntıya kapılırsan ? O zaman belli değil karşı kıyıya mesafen. Sen

ve deniz başbaşa. Su buz gibi. Arada bir içimden; "Kızım ne işin var buralarda. Şimdi Türkiye'de, Adana'da olacaktın. Öbür gün de Zafer Bayramı. Güzel güzel ailenle birlikte olmak varken ne işin var bu yabancı diyarlarda" diye geçiriyorum. Ama her seferinde o garip inadım ağır basıyor ve "Ben MANŞ'ı geçmeye söz verdim. Bana bunu başaramazsın diyenleri mahcup edeceğim. Ölsem de geri dönüşü yok bu işin..." diyorum kendi kendime "Manş Denizini 5000 kişi geçmeyi denemiş 400'ü başarabilmişti. Bende başarabilirim diye düşündüm. Daha sonra yapabileceğime inandım ve şükürler olsun ki bu bana nasib oldu. Türkiye'den ilk olmak güzeldi bir bayan olarak böyle bir dereceye sahip olmam beni mutlu ediyor. Şimdilerde 650'nin üzerinde kişi geçti manş denizini daha çok insan da geçecektir.

28 Ağustos 1979 Sabaha Karşı 05:15 İngiltere - Dover - Shakespear Kayahlıkları

O gece benim dışından Manş'ı geçmeye hevesli, diğer ülkelerden 18 yüzücü daha var Dover kıyısında. Siz Kuzey Kutbu'na yakın bir yerde hiç denize girdiniz mi? Soğuktur... Adana'ya ve sevdiklerinize uzaktır. Ve ilk kulaçla birlikte, size yardım edecek bir tek kişi kalıyor; o da kendiniz. Yüzmenin startını verdik.

Kutsal Hocayla beraber Manş'ı geçmek için plan yapmıştık dakikada 76 kulaç. Dakikada 76 kulaç'ı aksatmadan atmaya devam ediyordum. Kendimi ayarladım ne fazla ne eksik. 4 saat yuezdüm ve ilk molamı verdim. Tabi suyun içinde. Kurallar gereği suyun içinde kalmamız gerekiyor. Tekneden bana uzatılan balık kahveyi içtim. Soğuktan ama alışmıştım. Moladan sonra yüzmeye devam ettim. İradenden başka kullanabileceğimizin hiçbir silahımız yok. Manş'ın serin, uzak ve karanlık sularında attığımız her kulaçla kendime olan güvenim artıyordu. Ama bir taraftan da yorgunlukta ve soğuktan tikeniyordum. Beynimi uyanık tutmak zorundaydım. Bende bunu sağladım. Sürekli attığım her kulaç'ı saydım. Bu beni daha dinamik yapıyordu. Çok işliyordum. Zaman zaman beni izleyen teknedeki insanların battaniyelerle sarılmış hallerini gördükçe daha çok işliyordum. Birkaç kez yarış bırakıp tekneye çıkmak ve battaniyelere sarılıp uyumak geçti aklımdan. Ama her seferinde içimdeki şeytani kovmayı başardım.

28 Ağustos 1979 Manş Denizi - 10.Saat

Dakikada 76 kulaç, hiç bozmadan, aksatmadan devam ediyordum. 10. saati geride bıraktım. Griz-Nes Burnu görünüyor. Bitime kalan mesafe çok az artık. Kıyıya 3 ila 4 mil kalmış durumdayken Manş,

kendine yakışını yaptı. Akıntı başladı tüm şiddetiyle. 10. Saatten sonra kıyıya yanaşmaya çalışırken, akıntı sürekli geri atıyor beni. Normalde 34 kilometre olan mesafe uzuyor da uzuyor.

Tekneye döndüm ve su buz gibi kolum da çok fena ağrıyor dedim. Ama biliyordum ki ancak ben kendime yardım edebilirdim. Azmimi korudum ve yüzmeye devam ettim. Bu andan sonra teknedekilerle konuşmayı bıraktım. Tüm benliğimi yüzmeye vermişim sadece kulaç atıyordum. Zamanın neresindeyim, ne zaman başladık ve ne zaman bitecek? Kafamdaki tek soru buydu. Başka bir şey düşünmüyordum artık.

28 Ağustos 1979 Manş Denizi - 15.Saat

Kıyıya 3-4 mil kala çıkan akıntıda 6 saate yakın kulaç attım. 10 saat yüzmenin üzerine, buz gibi suda, ağrıyan bir omuzla, aç, susuz, uykusuz. Ortalama 100.000 kulaç. Akıntından dolayı normal mesafenin yaklaşık 15-20 kilometre fazlasını yuezdüm. Pes etmiyorum tüm olumsuzluklara rağmen. Teknedeki yabancı yarış gözlemci Kutsal hocaya dönmüş ve "İnanamıyorum bu hasta kız hangi kuvvetle bu

kadar yuezdü anlayamıyorum" demiş. Benim kuru inadım herhalde.

28 Ağustos 1979 Fransa Kıyıları - 50 metre kala...

Upuzun bir sahilde sudan çıkmama elli metre kalmıştı. Açıkta demirleyen bota kıyıya sandalla gelen ayrı hakemi ve antrenörün yanında dizlerine kadar suyun içine döküyor. Onlara dönüp işte ayaklarını vere basıyor, bitti bitti demiş.

Tabi bitmiyor sudan tamamen karaya çıkmam gerekiyor. Hakem hızlı hızlı "No! No!" diyor. Ben hocama bakıyorum. Kurallara göre, suyla olan temas bittedikçe geçiş tamamlanmış sayılmıyor. Son 50 metreyi yüzerek kıyıya çıktım.

15 Saat 47 Dakika...Ve Toprak...

Kıyıya çıkıp yaklaşık 10 metre yürüdüktan sonra toprağa uzandım. O ıslak, o buz gibi toprağın bana ne denli sıcak geldiğini anlamam. Su buz gibiyken, o demir gibi oluyor...15 Saat 47 Dakika 100.000 Kulaç ve başarmak. Başarımanın inanılmaz mutluluğu ve ertesi günün gazetelerinde ilk sayfa haberleri olarak yer aldım. Gazeteler "Nesrin Olgun, MANŞ'ı GEÇEN İLK TÜRK KIZI OLDU" diye yazıyordu. Bundan daha büyük mutluluk ne olabilirdi ki.

Manş Denizini Yüzme Hikayesi

Kanal yüzüşünün renkli ve cesaret dolu hikayesi Deniz albayı Matthew Webb tarafından 1875 yılında Dover'den Calais'e 21 saat 45 dakikada yüzmesiyle başladı. Onu, başarısını örnek alan binlerce yürekli kadın ve erkek yüzücü izledi.

Kaptan Webb'in yuezdüğü zamanda günümüzde avantaj olarak yüzücülere sağlanan olanakların çok azı vardı. (Hava tahmini, radar, ekohiçaz, sahil güvenlik izlemesi, daha iyi yüzme tesisleri, konu uzmanları gibi İngiltere ile Fransa'yı ayıran 21 millik (35 km) de-

nizde karşılaşılabilecek şartlar konusunda çok az şey biliniyordu. Daha sonra art arda gelen rekorlar Fransa'dan İngiltere'ye doğru yüzmenin daha da zor olduğunu kanıtladı. 2.Dünya savaşından önce İngiltere'den Fransa'ya yüzüş ortalama 20 saat iken, Fransa'dan İngiltere'ye bu süre ortalama 15 saat 57 dakika olmuştur.

Webb 1848 yılında Shropshire de Dawlay kasabasında bir doktorun ikinci çocuğu olarak doğdu. Severn nehrinde boğulmaktan korunduğunu kurtararak yüzücü olup erken yaşta cesaretini kanıtladı. Eğitim gemisi Conaray'dan denize düşen arkadaşını boğulmaktan kurtardığına 12 yaşında idi Atlantik'in ortasında fırtına sırasında gemiden denize düşen bir denizciyi 35 dakika azgın denizde yüzerek kurtaran gayretinden dolayı 1874 yılında Royal Humane Society tarafından ilk Stanhope altın madalyası ile ödüllendirildi. Ertesi yıl gemi kaptanlığına atandı. Fakat kısa süre sonra profesyonel yüzücülüğe geri döndü. Arzusu İngiliz Kanalını yüzen ilk kişi olmaktı. 12 Ağustos 1875'de ilk denemesini yaptı. 6 saat 49 dakika sonra kabanar deniz yüzünden bırakmak zorunda kaldı. 24/25 Ağustos'ta yine denedi.

21 saat 45 dakika ile kanalı geçti. 1883 yılında Niagara Şelalesinin akıntı ve girdapları arasında yüzme teşebbüsü sırasında hayatını kaybetti. Şelalenin yedi mil açığında cesedinin bulunduğu yere gömüldü.

